

ikke meget til hver, men naar man tager Hensyn til, at det er Smaafolk, der drive Biavl, Husmænd, mindre Jordbrugere i det hele, Haandværkere, Lærere, overhovedet Folk i smaa Stillinger, da ved man ogsaa, at naar disse Folk kunne gøre Regning paa at faa gennemsnitlig 100 Kr. mere i Indtægt om Aaret, har det ikke saa liden Betydning for dem, og jeg skulde mene, at netop den Omstændighed vil være og har været medvirkende til, at denne Sag har vundet Forstaaelse hos Lovgivningsmagten, og at den ogsaa vil bidrage til Sagens Fremme paa en for Forslaget heldig Maade.

Det, som det her drejer sig om, er jo en Sygdom, den saakaldte Bipest. Der er for Resten vistnok ingen endnu, som ved, skønt der er anstillet meget omhyggelige Undersøgelser paa dette Omraade, hvad Bipest egentlig er. Men en Ting ved man, og det er, at Bipesten er en smitsom Sygdom, og at den altsaa skyldes en Organisme, som rigtignok har haft Held til indtil Dato at skjule sig, saaledes at man ikke har kunnet finde den. Men man er ganske klar over Sygdommens Forløb og kan paavise den, selv om den optræder under noget forskellige Former, og hvad der er af mere Betydning, er, at man tillige i de senere Aar er kommen til en Udvikling, der godtgør, at man kan bekæmpe denne Sygdom nogenlunde grundigt og vistnok fuldstændigt. Bipesten er, som jeg nævnte, ikke af nogen ny Dato, man har kendt den i mange Aar, vore Forfædre for mange Slægtled tilbage kendte den. Men det er først i de senere Aar, den har faaet den Betydning, den nu har, og er bleven den Svøbe for Biavlens, som den er. Det hænger sammen med, at i gamle Dage, da man drev Biavl paa gammel Vis, den saakaldte Kubedrift, hvis Princip er, at man dræbte Bierne for at faa fat i Honningen, havde denne Drift den Følge, at man ved at dræbe Bierne tillige i nogen Maade dræbte Sygdommen sammen med de svage Bifamilier. Nu om Stunder har Biavldriften antaget andre Former, man dræber ikke længere Bierne, og den Omstændighed har medført, at Sygdommen er bleven meget værre, har bredt sig meget mere og i det hele taget gør meget større Skade, end den gjorde den Gang. Man

kunde nu naturligvis sige, at saa kunde man gaa tilbage til den gamle Biavldrifft, og saa stærkt har Sygdommen hærgnet, at mange Biavlere have taget under alvorlig Overvejelse, om de ikke skulde gøre det, men det vilde i Virkeligheden betyde, at medens Udbyttet af Biavlens, som jeg nævnte før, her i Landet nu om Stunder er omkring 1½ Mill. Kr., vilde det synke ned til at blive kun nogle faa Hundrede Tusinde Kroner, og hvad mere er, der vil være store Egne af Landet, hvor det vil blive fuldstændig umuligt at drive lønnende Biavl. Det hænger sammen med, hvad jeg ikke skal komme ind paa, at man nu udnytter Jorden til de allermindste Enkeltheder alle Vegne, hvor den i høj Grad er dyrkelig, altsaa i alle Landets gode Egne.

Naar Danmarks Biavlerforening og Danmarks Biavlere have henvendt sig til Lovgivningsmagten, er det navnlig, fordi man i andre Lande, der drive Biavl, maa ske i noget større Udstrækning end vi, ere gaaede til Lovgivningsmagten for at faa Hjælp til at bekæmpe den Fjende, der truer Biavlernes Virksomhed. Det er for saa vidt ikke noget nyt, der ligger for os i Dag. Man har jo i saa nære Lande som Nordtyskland, i Storhertugdømmet Mecklenburg, allerede for 12 Aar siden faaet en Lov mod Bipest, og man har og havde allerede den Gang i adskillige af de nordamerikanske Fristater lignende Love, ligesom f. Eks. i Kanada. Det er for Resten fra det sidste Land, at den Metode, vi bruge her, og som vi særlig anbefale til Bekæmpelse af Bipest, stammer. Det er Foranstaltningerne i disse Lande, der have bevirket, at man har taget Sagen op her i Tillid til, at man vel ogsaa her i Landet kan regne, at Biavlens har en saadan Betydning, at det er forsvarligt, at Lovgivningsmagten træder til.

Jeg skal ikke komme ind paa, hvilke Principper man har fulgt i andre Lande; den højtærede Minister omtalte det jo noget, da han forleden Dag fremsatte Forslaget. Jeg skal kun nævne, at dette Lovforslag ikke er bygget paa noget af de Principper, man har fulgt i de nævnte Lande. Principperne i disse ere ikke ens, men kunne dog hovedsagelig betegnes ved *direkte* Indgriben fra Statens Side. Man